

"ניווט רחפנים לכהנים"

"והתועה בין הכרמים מפסיג ועולה מפסיג ויורד (רש"י: מנתק זמורות הנושבות המעכבות אותו ועולה ויורד עד שמוצא את הדרך)" – אבל הוא לא ידע האם ניתן להחיל את תנאו של יהושע גם במקרה שלו. הוא ניסה למצוא מקום חילופי לנחיתה, בעודו מקבל התראה על "סוללה נמוכה – עבור מייד לנחיתה".

הוא הנמיך מעל שדה פתוח, ותכנת הניווט לכהנים סימנה לו "בית הפרס" (מקום שהיה בו קבר ונחרש שגזרו עליו טומאה – הלי טומאת מת פ"י ה"א, פ"ה י"א) ! אולם הוא הצליח לנחות בקצהו מעל גבי אבנים שאינו יכול להסיטן שהדין הוא שאינם נטמאות בטומאת בית הפרס (כי אינו מזיז ונוגע בעצמות – אהלות פרק י' משנה ו'). אמנם הדרך היחידה לצאת רגלי מהמקום היתה דרך 'בית הפרס'.

הכהן הזעיק למקום את יחידת המתנדבים "מסלקי טומאה", כדי שיטהרו את המקום ויוכל לצאת ממנו (עיין רמב"ם פ"י מהלכות טומאת מת ה"ב). הם עשו את עבודתם בזריזות ואף הסיעו אותו (על גבי הקרקע) למקדש, כדי שיספיק להגיע בזמן עם כל המשמרת שלו.²

בהגיעו, הוא גילה להפתעתו שהוא הגיע ראשון למרות התלאות שעברו עליו בדרך. התברר שרבים נתקעו בדרכם מחמת "השתלטות עוינת" על תוכנת הניווט של הכהנים. כיווני החקירה התמקדו בשאלה האם מטרתם היתה להכשיל את הכהנים באיסורי תורה ולבטל העבודה או פשוט להוכיח שתוכנת הניווט של הכהנים אינה אמינה ולמכור במקומה תוכנה אחרת.

התברר כיוון שונה לחלוטין. היה מי שלא היה מרוצה מרחפנים שטסו מעל שטחו הפרטי וטענותיו עימו:

- בעלות על האויר שמעל שטחו, בטענה ש"רשות היחיד עולה עד לרקיע" ולכן הוא דורש תשלום על המעבר (שבת ז).
- ואמנם עיין חשוקי חמד ב"ב סג: וצ"ע).
- בשעה שהרחפנים מעל חצירו הם פוסלים את סוכתו (עיין דעת תורה תרכ"ו ג').
- יש לו "היזק ראייה" מכך שמביטים לביתו וחצירו.

והוא עשה דין לעצמו ושיבש את התוכנה ! מה דעת הקוראים, האם נהג כהלכה ?

הכהן מיהר למשמרתו במקדש ויצא לדרכו באמצעות רחפן. נתיבי הטיסה האווירים היו ברורים וחדים כדי למנוע תאונות אוויריות ועודכנו על ידי הרשויות הממונות בכל רגע נתון. הוא היה מחובר לרשת באמצעות תוכנת ניווט יחודית המיועדת לכהנים המונעת מהם מעבר מעל מקומות שיש בהם חשש טומאה.

בהתקרבו לירושלים התברר שקיימים שני נתיבי טיסה, האחד מעל המקדש והשני מעל בית קברות.

באופן טבעי הוא בחר את הנתיב שאינו מטמא אותו (שלא מעל בית הקברות), אולם בדיקה מדוקדקת העלתה שהנתיב מעל המקדש עובר בחלק שבין האולם למזבח, מקום שגם כהנים אסורים בכניסה אליו שלא בשעת עבודת המקדש. כל בקשותיו לשנות את נתיב הטיסה נענו בשלילה, בטענה לצפיפות באויר, והדבר היה מזוהר בעיניו כי הוא לא ראה תנועה חריגה, אבל חובה להישמע להוראות.

הוא לא הבין כיצד נתיב הרחפנים עובר מעל המקדש במקום שאסור לכניסה. הוא כמובן יברר זאת בהמשך, אבל עתה עומדת בפניו הכרעה מעשית מיידיית בין שתי ברירות ששתיהן אסורות לכהן !

האפשרות היחידה שעומדת עתה בפניו היא לשוב לביתו ולהפסיד את עבודת המקדש במשמרתו, אמנם הוא לא יזכה לקיים מצות עבודה במקדש (וגם לא יתנו לו להשלים ביום אחר¹), אבל הוא אינו יכול לעבור על איסורים עבור כך. הוא הקיש בתכנה שינוי מסלול לביתו, אולם הוא נענה שמחמת העומס הדבר יתאפשר רק עוד כמה שעות. אבל הדבר בלתי אפשרי מבחינתו כיון שהסוללה החשמלית של הרחפן תתרוקן.

לא נותרה לו ברירה אלא להנחית את הרחפן במקום בו הוא נמצא עתה. הוא הנמיך וגילה שהוא ינחת בכרם ענבים ומסתבר שהנחיתה תפגע בזמורות ענבים.

אמנם אחד מעשרה תנאים שהתנה יהושע עם באי הארץ הוא (ב"ק פא:):

¹ ערוה"ש העתיד כלי מקדש כ"ב ז'.

² בפ"ד מכלי מקדש הל' ג' כתב: "ועולין לירושלים לעבודה" ומשמע כל המשמר גם אם עבודת בית אב מסויים הינה במשך השבוע.